

מכתב קדש [משנת תש"ח]

מכבוד מו"ר הגאון האדיר האמיתי פאר הדור

רבנו משולם דוד הלוי סאלאווייציק שליט"א

אוצר החכמה

לכבוד מרן זצוק"ל

[מאחזזה שבחיפה לירושלם]

רוב שלום וברכה לכבוד ידידנו הרב הגאון הגדול וכו' מו"ה אלעזר מנחם שך שליט"א

אחדשה"ט סלה באה"ר, מכתבו קבלנו לנכון, ומאד שמחנו לשמוע משלומי, אצלנו אין שום חדשות ביחוד, ת"ל בעד החיים והשלום, ואודות שובו של אאמו"ר הגאון שליט"א * לירושלם, אמנם כן שכל הזמן חשב לחזור להימים הנוראים לירושלם, אבל עכשיו שנשתנה המצב שם לרע, ובמצב כזה לשוב לכתחלה לשם מובן שלא כדאי, וממילא כבר יהי' מוכרח להשאר בכאן, אבל גם כאן באחזזה, וכן אצל אחותי ליפשא שגרה בצפון ת"א, בסביבה חפשית, המקום לא מתאים כלל בשבילו להיות בהימים הנוראים וחג הסוכות, ובשביל זה מחפשים עדיין איזה מקום בבני ברק או בת"א, ונקוה לד' שיפרום סוכת שלומי עלינו ועל ירושלם במהרה, ונוכל לשוב לירושלם, שזה עיקר רצוננו וחפצנו.

ולתקופת השנה הנני בברכתי, שיכתב ויחתם בספרן שצ"ג לאלתר לחיים טובים ארוכים ברוכים ערוכים בכל טוב ואושר עולמים, ויהא רעוא שיהיה השנה הבאה, שנת שלום ושלחה, שנת גאולה וישועה, הרמת קרן ישראל וקרן התורה, ועינינו תחזינה בישועת ישראל, ובשוב ד' שכות עמו, כעתירת המברכו מעומק לב ונפש.

משולם דוד הלוי סאלאווייציק

יום א' כי תבוא תש"ח לפ"ק, אחזזה.

ועל דבר קושיתו ** אמר אאמו"ר הגאון שליט"א, דהוא הי' מפרש הסוגיא לשי' הרמב"ם דס"ל דאו"ת מעכב גם לדורות, וכשי' התוס' שהביא, לענין פרישת שבעה, דלא כתיבא בפ' תצוה, וכתיבא בפ' צו, ובסוגיא שם למעלה איתא דא"ב גם פרישת שבעה, וע"ז הוא דקאי הק' סוגיא, דפרישה דלא כתיבא בהך פ' מנלן דמעכבא, ועיי"ש דהפסוקים שהביאה הגמ' בכאן לענין עיכוב כולן גבי פרישה כתובים עיי"ש, ובאמת שהוקשה לו תמיד על פירש"י דמפרש להך סוגיא לענין או"ת, וכשיטתו דאו"ת לא מעכבא לדורות, א"כ מדוע לא אמרו בסוגיא שם למעלה דא"ב או"ת וצ"ע, ושוב מצא דבהשמטות לאבן האזל ח"א קדשים הביא בשם אחד מהראשונים דמפרש כן להך סוגיא לענין פרישה עיי"ש.

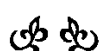
* מרנא ורבנא אור העולם קדש הקדשים רשכבה"ג הגרי"ז זי"ע ועכ"א

** עיין „אבי עזרי" הלכות בית הבחירה פ"ד

ודרך אגב אכתוב לו איזה הערה בדברי הכ"מ הל' נשיאת כפים פי"ד הלי"ג, שכתב להוכיח דהדין שכתב שם הרמב"ם דצריך להיות המקרא אותן ישראל לאו לעיכובא מהא דאיתא דאם אין שם כהן אלא החזן לא ישא את כפיו אלמא יכול להיות החזן כהן עיי"ש, ותמוה וכי אנו דנין שכהן יהי' פסול להיות ש"צ, הרי עיקר הדין שכתב הרמב"ם הוא שכהן לא יהי' המקרא, אבל התם הרי ליכא נ"ב, ושפיר יכול להיות הכהן ש"צ, וצ"ב, ובאופן שהכהן שהוא חזן נושא את כפיו הרי אחר מקרא אותו וכמבואר בשו"ע ושפיר יכול להיות הישראל, וצ"ב.

אאמו"ר הגאון שליט"א דורש בשלומנו ומברכו בברכת כתיבה וחתימה טובה.

הנ"ל.

לא מוותרים על שום ענין של מצוה

מכאן

חמותי הרבנית שרה כהן ע"ה [עיי' ב"זכרון שרה"] שלחה אותי פעם לכבוד מרן הרב שך זצוק"ל לשאול: הואיל ומוטלים עליה תפקידים רבים וקשים, הן בניהול הבית החיים שומרי שבת הלפרן, הן בניהול הגמ"ת, ועוד ענינים שבקדושה, ולעת זקנה קשה לה מאד לשאת בעול של כל הענינים, אם כן מה אפשר להוריד מעליי, כדי להקל מהעול הכבד?

והשיב מרן זצוק"ל:

שתהיי בריאה ושלמה, ותאריך ימים, ולא לוותר על שום תפקיד, אחוז בזה וגם מזה אל תנח ירך. לא מתפטרים ולא מוותרים על שום ענין שבמצוה ודבר שבקדושה, והבא להיטהר מסייעין אותו מן השמים.

אהבת התורה הקדושה

מי יתנה עוצם אהבת התורה הקדושה של מרן זצוק"ל.

הנה כשזכיתי בחסדי השי"ת בשנת תשנ"ו להדפיס ספר גדול בכמות "משמר הלוי" על מסכת תמורה [בזכות לימוד הרבים שליט"א], ושלחתיו לכבוד מרן זצוק"ל, הניחו על הסטנדר שלידו, ושמעתי מכמה אנשים שנכנסו אצל מרן בתקופה זו, והצביע להם על הספר שעל הסטנדר ואמר בהתרגשות המיוחדת שלו: אה! האין סוף של תורתנו הקדושה! מסכת קטנה, ל"ד דפים, וספר כזה גדול!...

ואחרי כמה ימים, כשישבתי בבית המדרש, הגיע שליחו שליט"א ואמר: מרן שולח לך מאה דולר עבור הספר, ומסר לידי.

ושאלתי: כל כך הרבה?...

והשיב: הוא הי' שולח עוד יותר, אבל אין לו כעת...